

בתוכ (בראשית י) והוא עמד עליהם מחת העץ ויאכלו. וכן בזאת, לשירד למטה המלאך הנה, לא נאבק עם יעקב אלא מותך שהיה מלכש בגוף כמו של העולים הנה, ועל כן נאבק עמו כל אותו הלילה.

בא ראה, מושום שהשלטונו של אליו אינו אלא בלילה ודאי, ומושום לכך השליטה של עשו שהוא אלא בגלוות, שהיא הלילה, ועל כן בלילה התהווים עם יעקב, נחלש فهو ולא יכול, וזה התגבר יעקב, מושום שהשלטונו של יעקב ביים.

ומושום לכך בתוכ, (ישעה כב) משא דומיה אליו דומה אליו קרא משער שמר מה פלילה שמר מה פליל. שהר או השלטונו הוא של עשו, שהוא שער, והוא בלילה. ומושום לכך נחלש בשפאה הבקר, וזה ויאמר שלחני כי עלה השחר.

ויאמר לא אשלחך כי אם ברקתי. כי אם ברקתי? כי אם תברכני היה אריך להיות! מה זה כי אם ברקתי? אם תודה על אומן הברכות שברך אותי אבא ולא תהיה מקטרג עלי בגאלם. מה בתוכ? ויאמר לא יעקב כי אמר עוד שمر כי אם ישראאל וגוי. ומה ישראאל? אמר לו, בעל בראשית יש למשמש אותך, שהוא אפה התעטרת בליך למלחה בדרגה עליונה, ועוד כי ישראאל יהיה שמח. כי שירת עם אלהים. מה זה עם אלהים? וכי מעלת על הדעת שעליו היה אומר? אלא אמר לו, שירת להתרבר ולהזונג עם

ברחין אותה לשבשא לך, דהא אתה אנתה אטערטה בחייב לך לעילא בברגא עללה, ישראאל יהיה שמח ודקאי.

בי שירת עם אלהים, מי עם אלהים, סלקא דעתך בעליה תורה אמר.

ארבעים יום וארבעים לילה לא אבל ומים לא שתה, בגין מנהגא, דלא להשנאה מההוא אתר דازיל לתמן, ואינון מלאכין פד נחתו למתא כתיב, (בראשית י) והוא עומד עליהם מחת העץ ויאכלו. וכן הכא, הא מלאכא כד נחת למתא, לא אתאבק עמיה דיעקב, אלא מגו דהוה אלבש בגופא גיגונא דהאי עלמא. ועל דא אתאבק יעקב בחדיה כל הוה ליליא.

הא חזי, בגין דשלטנותא דהণי, לאו איהו אלא בליליא ודקאי. ובגין כה, שלטנותא דעשו לאו איהו אלא בגוליתא, דהיהו לילה. ועל דא בליליא אתחתקף עמיה דיעקב, ואתאבק עמיה. ובד אטה צפרא, אתחלש חיליה, ולא יכילד, ובדין אתחתקף יעקב, בגין דיעקב, שלטנותיה ביממה.

ובגין כה, כתיב, (ישעה כב) משא דומיה אליו קרא משער שמר מה מלילה שמר מה מליל. דהא קדין שלטנותיה דידייה דעשו, דאייה שעיר בלילה איהו, ובגין לכך אתחלש כד אטה צפרא, ובדין (בראשית יב) ויאמר שלחני כי עלה השחר.

ויאמר לא אשלחך כי אם ברקתי. כי אם (דף קמוד ע"ב) ברקתי, כי אם תברכני מיבעי ליה, מי כי אם ברקתי. אם אודית על אינון ברקאנ דברכני אבא ולא תהא מקטרגא לי בגיןיהו, מה כתיב, (בראשית יב) ויאמר לא יעקב כי אמר עוד שמח כי אם ישראאל וגוי, אמאי ישראאל, אמר ליה, בעל ברחין אותה לשפשא לך, דהא אתה אנטה אטערטה בחייב לך לעילא בברגא עללה, ישראאל יהיה שמח ודקאי.